

Copyright (C) 1998 od Williama Misteleho. Všechna práva vyhrazena.

Poznámka: Za účelem napsání této eseje jsem spolupracoval s JVARem, přednostou nadzemské sféry ve znamení lva, který se specializuje na zlepšování rovnováhy mezi čtyřmi živly.

[blok][b]Úvod do psychologie čtyř elementů[/b]

První krok při práci se čtyřmi elementy zahrnuje vytvoření základních pocitů ze živlu v nás samých silou představivosti. Pocit vztahující se ke každému elementu musí být pocíten naplno. Když umíme vyvolat patřičný pocit pomocí vůle, můžeme ho následně spojit se základními vlastnostmi elementu. Tento přístup objasní mnoho aspektů astrálního těla, jež moderní psychologie vůbec nebere v úvahu.

S ohledem na každý ze čtyř živlů Vás odkazuji, aby jste si přečetli samostatné eseje věnované sylfám, gnómům, salamandrům a rusalkám. Avšak tyto články vznikly přímo při práci se živlovými bytostmi. Představuji Vám zde výsledky jako meditaci, při které se nemusíte odvažovat ničeho více než pracovat s vlastní představivostí.

Prohlédněte si také moje různé rozhovory se živlovými bytostmi. Díky všem jejich metafyzikálním výzkumům to nejsou platonické rozhovory. Rozhovory se odehrávají ve stavu transu, ve kterém se setkávám a potýkám se s jádrem vnitřní podstaty těchto úžasných přírodních duchů. Avšak dosud jsem prezentoval tyto příběhy jako cesty po neviditelných magických světech, živlové bytosti ztělesňují poklady ducha a pocitů, které jsou nedílnou součástí naší vlastní přirozenosti.

[b]Oheň[/b]

Zde cvičíme vizuální představu a pocit ohně. Vyvoláme v sobě pocit velkého horka. Základní postup je, představit si, že naše tělo je uvnitř prázdné a tudíž schopné akumulovat jakoukoliv energii si přejeme. Když jsme toho dosáhli, představíme si, jak se energie rozpouští zpět do univerza. Nyní si řekněme o těžkostech spojených s tímto koncentračním cvičením.

Někdo bude váhat, zda má pracovat přímo s ohněm. Možná proto, že oheň je nebezpečný. Může vás spálit.

Pro někoho může být také obtížné rozvíjet vlastní vůli a sílu. Právě tak může být těžké udržet své touhy a impulsy pod kontrolou. Pokud rozvinete svou sílu, ihned nato podstoupíte riziko jejího zneužití. Vášně mimo kontrolu mohou nakonec kontrolovat vás a způsobit všemožné škody vám i ostatním. Tyto obavy jsou velmi důležité a každý by přitom měl poslouchat své svědomí.

Vzpomeňte si, jak v řecké mytologii Zeus připoutal titána Prométhea k horskému útesu a jestřáby mu vyklovaly játra. Zeus měl na Prométhea vztek za to, že dal lidem oheň. Každý den titánovi narostou nová játra jen proto, aby mu je jestřáb opět vytrhl. Játra zde symbolizují přirozený růst a duchovní vědomí. Poskytnutím daru ohně předal Prométheus lidem sílu bez duchovní schopnosti znát, jak ji používat ji moudře.

Jedním způsobem, jak pracovat s elementem ohně, je uvědomit si oheň ve všech jeho projevech v přírodě, ve společnosti i v nás samých. Život mohl vzniknout na naší planetě díky horku a světlu Slunce. Trvalo však miliony let, než se to stalo a Země se ustálila na pevném orbitu a ve správné vzdálenosti od Slunce.

V přírodě se vyskytuje mnoho forem ohně. Sopka a lesní požáry jsou neosobní síly a jsou pro

život velmi nebezpečné. Oheň v zemi hýbe kontinenty, vyzdvihává hory, tvoří ostrovy a nabízí různost ekologických prostředí. S rozvojem civilizace jsme se naučili používat dřevo, uhlí, koks, naftu a plyn a měnit teplo vznikající jejich spalováním k produktivním výstupům. Zamyslete se o historii technologie a o všech pozitivních i negativních případech, kdy byl oheň využit či zneužit. Oheň sám o sobě, stejně jako nůž, může sloužit ku prospěchu nebo ke zkáze.

Uvažujte také o důležitosti horka a tepla pro lidské tělo. Za posledních třicet tisíc let jsme dokázali přežít doby ledové, v zimním prostředí a mrazivém podnebí. Vyvinuli jsme oblečení, izolaci a různé systémy ohřevu, které nás udržují v teple. Používáme oheň k vaření a přípravě mnoha druhů nových jídel.

Pokud si představíte své tělo naplněné ohnivými plameny a horkem, získáte jasnou zkušenost toho, co oheň představuje. Když vyvoláte oheň v sobě samých skrze sílu své imaginace, je třeba mít v rovnováze oba aspekty ohně – jak produktivní tak destruktivní. Musíte si zvyknout na schopnost používat jeho sílu přirozenou cestou, která slouží duchovním potřebám.

Na druhou stranu někomu bude připadat obtížné vyvolat pocit horka při koncentraci. I když bude takový člověk vizualizovat oheň před sebou, nebo vidět ve svém těle. Ale nic se neděje. Není zde přítomen smyslový pocit horka, který doprovází imaginaci.

Pokud například člověk opakovaně přikládá ruce k ohni, ani pak nemusí být schopen donutit svůj nervový systém reprodukovat pocit horka s pomocí koncentrace. Problém vězí v tom, že jeho koncentrace na mentální úrovni není schopna vytvořit astrální vjem. Astrální tělo přidá představě pocit života a bezprostřednosti. Pokud je vaše koncentrace efektivní na astrální pláni, jako ve snu, pak cítíte, že jste plně v tom, co si představujete.

Existuje mnoho cest k překonání těchto potíží. Hlavní myšlenkou je stát se ohněm. Učiňte oheň vaší součástí. Zacházejte s ním jako s rozšířením své aury. Udržujte ho. Pečujte o něj. Uvítejte ho. Pozvěte ho dál, aby u vás našel domov a místo, kde se může rozvinout, zesílit.

Představujte si například, že sbíráte suché listí a dřevo, abyste si venku rozdělali táborák. Věnujte plnou pozornost tomu, jak se sirka vznítí a potom jak začne suché listí a dřevo hořet. Udržujte oheň a pomáhejte mu tím, že do něho házíte malé větvičky. Pak nad něj umístíte konvici s vodou s úmyslem přivést ji do varu.

Dejte ohni takovou roli jakou má fanyka, která svému týmu dodává odvalu k úspěchu. Staňte se horkem, jež odstartuje první bublinky a pak se ve vodě začnou objevovat větší, až se konečně začne voda vařit. Pak si představte, že celá tato vizualizace se odehraje ve vašem těle. Pokud nějakým způsobem dokážete přidat emoce k vaší aktivitě, pak je lehké naplnit astrální úroveň svými pocity. Horko v ohni se pak přeneso z mentálního obrazu do skutečného vjemu a pocit bude dostatečně intenzivní a skutečný.

Jak už jsem se jinde zmínil, tibetští jogíni při představě ohně dokážou zvýšit svou tělesnou teplotu o sedmnáct stupňů. To už není vnímaný pocit. Vědci to změřili s teploměrem.

Dalším krokem je představit si a jasně uvěřit, že s přítomností elementu ve vás je to stejné jako se ztělesněním vůle. Psychologicky řečeno oheň vyzařuje naléhavost, sílu a světlo. Je plný jistoty a rozpouští strach. Kvůli jeho teplé a dynamické přítomnosti přitahuje a shromažďuje ostatní k sobě. Nabízí vedení, odvalu a nadšení pro život.

Zvažte tuto sugesci: „Jsem silný a asertivní člověk. Prezentuji se jasným a přesvědčivým způsobem ostatním lidem.“ Je možné vytvořit obraz ve vaší mysli, že vskutku ztělesňujete ony

vlastnosti. Ostatní vás přesto mohou vidět jako blba. Budou s vámi zacházet jako s někým, kdo je bezradný a neefektivní.

Důvodem toho je, že jste nedokázali vytvořit astrální složku pro myšlenkovou formu. Vaše aura nevyzařuje žádnou sílu nebo charisma. Ukolem je sloučit mentální sugesci s astrálním pocitem, který vyzařuje ohnivou sílu. Ostatní pak ihned pocítí teplo vaší aury a zdroj vaší vnitřní síly, který dokáže velet v každé situaci.

Opět zde může být druhý extrém. Někteří lidé si dokáží snadno představit ve svém nitru horko, planoucí pocit ohnivého žáru. Někteří si snadno dokáží představit celý svět jako ohromný oceán naplněný plameny a cítit horko šířící se z nich na míle daleko. Dokáží to, protože pro to mají přirozenou schopnost nebo proto, že mají živou astrální představivost.

I k tomu se ovšem může přiřadit líc. Pokud rozšíří oheň ve své auře, nemusejí použít tuto sílu moudře kvůli nedostatku etiky, charakternosti a oddanosti. Někdy při čekání na červenou jedna osoba upřeně zírá na někoho v jiném autě. Druhá osoba může mít astrální tělo plné ohně, který čeká na zažehnutí. Pohled je jako škrtnutí zápalkou. Takové střetnutí pak skončí násilím.

V takovém případě pocit ohně se svou naléhavou potřebou jednat a dominovat vyústí za dané situace v negativní výsledek. Oheň pak není vypuštěn bdělou a jasnou myslí. Situaci ovládne slepá emoce.

Následně, když lze ohnivý element v astrálním těle snadno vybudit, musí člověk strávit více času prací na mentální úrovni. Důvody pro použití vůle a síly musí být pečlivě zváženy. Člověk musí rozpoznat a upnout se na podstatné hodnoty, které jsou dostatečně přesvědčivé, aby udržely negativní aspekty ohně pod kontrolou.

[b]Vzduch[/b]

Stejně jako při cvičení s ohněm si představte své tělo jako prázdný prostor, naplněný jen vzdušným živlem. Můžete si představit, že jste jako balón naplněný héliem, takže se cítíte jako kdyby jste nic nevážili. Máte pocit, že stoupáte nahoru do nebe. Pocit bez tíže a vznášení je základem.

Pak rozšiřte svou představu dále. Imaginujte, že vítr je součástí vašeho těla. Vakuum, do kterého vítr vane, je jako vaše plíce vytvářející podtlak s každým nádechem. Totiž větry v průběhu ročních období vytvářejí rytmický pohyb, který je podobný dýchání. Jako sylfa zkoumejte a hledejte harmonii v pozadí vzdušného proudění a změn počasí.

Nakonec se staňte větrem. Pokud otevřete svou mysl při meditaci, pak se stanete pasátem, severákem, hurikánem, vichřicí či slabým poryvem, který rozvíří listy na stromě ve vaší zahradě. Při meditaci není žádné světlo nebo energie, kterou by mysl nedokázala objevit a zreprodukovat do jisté míry sama v sobě. Sprátelit se s oblohou je jen otázka času věnovanému na trénink.

Vzdušný element může být též příliš vyvinut u některých jednotlivců. Pokud navážete astrální kontakt se vzdušným živlem, nebo když komunikujete se sylfami, ostatní elementy mají tendenci jít stranou. To vás může přivést k té části vaší bytosti, která je divoká a neklidná. Je to neosobní, vzdálené a otažitě. Nemá to vůbec co do činění se starostmi a zodpovědnostmi lidských bytostí. Je to touha po tom býti svobodný a ta se nestará o potřeby společnosti, osobnosti nebo o lidské pocity.

Člověk s takovým pasivním aspektem vzdušného živlu může být bdělý, nezaujatý a vyrovnaný sám v sobě. Může však být též necitlivý až do té míry, že se stane nemorálním. To není nic nového. Psychologie mluví o psychopatech a autoři píšící o jedincích, kteří ztratili veškeré spojení s ostatními

lidmi.

Avšak fenomén, který popisují, pramení z astrálního okouzlení. Část lidského astrálního těla se přestává zajímat o lidskou existenci. Člověk vnímá stejným způsobem jako sylfa nebo jako víla, která vábí lidi aby s nimi odešli pryč do vnitřního království. Tak jak o tom napsal báseň William Butler Yeats:

[i]Pojď pryč lidské dítě!
k vodám, do divokých lesů,
s vílou ruku v ruce.
Vždyť život je plný žalu,
víc, než uneslo by tvoje srdce..

[/i]

Psychologové jako Carl Jung opět psali o čarovném kruhu, který drží lidi v okouzlení. Člověk je pronásledován a posednut tím, co zůstalo v jeho minulosti nedokončeno, nenaplněnými potřebami z dětství či z rodiny. Nevnímá aktuální situace, do kterých vstupuje, ani ostatní lidi tak jak jsou, ale jen zkreslené odrazy, iluze viděné z dálky. Dávání a přijímání, citové vazby a důvěrné styky, jsou pokřivené a pokroucené, protože srdce není úplné.

Avšak okouzlení vzduchem je poněkud odlišné. Člověk má velký nadbytek vzdušného živlu, kterému chybí dostatek pozitivního výrazu. To už nemá nic společného s rozšířeným vědomím sylf. Lide v okolí Dalajlámy zabývající se ovládním počasí to zvládají stejně tak jako starověcí druidové.

Vnímavost sylf může přijmout formu nezaujatosti, která spojuje svobodu s touhou po jasném vnímání. Je to vzrušující zážitek, podobně jako závěsné létání či let na padáku spojenému lanem s lodí. Když jste takto uvolněni, není těžké si říct: „Nejsem lidská bytost. Můj vnitřní život je úplně odlišný od toho, co vidí a cítí ostatní.“ Když jsme na nějakém představení nebo hrajeme hru, můžeme dočasně vnímat stejný pocit. Dáme si svolení na chvíli zapomenout na zbylé strasti života.

Ale toto potlačení denních potřeb, kromě znovunabití energií, má také pozitivní stránku. Změněný stav vnímání nám dovoluje vidět svět z nových úhlů. Výzvou je sdílet to s dalšími lidmi.

To právě dělají básníci. Vnímají delikátní křehkost a skrytou krásu zářící v každém momentu. Když píší nebo mluví, mají dostatečný odstup, tak aby mohli vychutnat čisté city. Vědí však, že tyto pocity mohou být vyjádřeny, nalezeny a zažity jen v jednotlivých detailech a konkrétních zážitcích našich životů. Každá báseň je odrazovým můstkem vedoucím přes řeku oddělující lidskost od království víl a astrálního světa.

Umělci to dělají takto. Říkají: „Pohleďte na mé umění. Je výtvořem mé představivosti. Její obrazy jsou zrcadlem zachycujícím světlo, jehož odrazy vidím v životě.“ Hudebníci to dělají, když je jejich muzika „ta pravá.“ Pak už si nejsou vědomi sami sebe, ale unášejí je noty. Píseň žije svým vlastním životem a oni jsou v obou světech jak tom lidském tak i v jiném.

Příliš mnoho vzdušné substance v duši v nás vyvolává pokoušení zapomenout na vazby s ostatními. Jedna legenda vypráví o rase, která již déle nemohla soupeřit s lidskými bytostmi a tak odešla ze světa a stala se rasou skřítků. Ale i těmto bychom dnes mohli říct: „Vraťte se znovu zpět a přebývejte tu s námi. Sdílejte s námi věci, které vidíte, a vězte, že my bychom také mohli zřít krásu světa kolem nás.“ Lékem není útěk do odloučenosti a do říše vnitřního míru, ale vytvoření nových cest sdílení od srdce k srdci.

Nakonec je zde ještě základní problém rozvoje astrální vnímavosti. Mnoho lidí nevidí dál, než

na aktivity jejich všedního života. Následkem toho je rozsah jejich emocionálního života omezen. Ve skutečnosti mnoho náboženství vede své praktikanty do několika skupin posvátných zážitků, které jsou nabitě astrální energií. Obrácení na víru, zbožnost, vytržení a oddanost jsou kontrolovány a směřovány přijatelnými cestami. Jiné hluboké emoční zkušenosti jsou označeny jako tabu a vykázané za hranice nebo popřípadě ignorovány a považovány jako irelevantní.

Ale pokud se podíváte na mrak, uvidíte, že se neustále mění. Pokud se soustředíte na pocit ve vašem nitru a dáte mu dostatek místa k pohybu, bude se neustále měnit. Pocity jsou jako voda na zemi. Tečou v podzemních proudech. Jsou v jezerech, mořích, mracích, řekách, dešti a ledovcích.

Sylfa si je vědoma každého aspektu měnícího se mraku a přesto zůstává nezaujatá. Pracovat se vzdušným živlem znamená mít jak vnitřní rovnováhu, tak citlivost pro každou nuanci a aspekt pocitů. Rozvoj této citlivosti je něčím, co psychologie sdílí s magií. Jinde píšu o metodě soustředění, která přemostí mezeru mezi transpersonální psychologií a magickou praxí.

[b]Voda[/b]

Ke zdárnému dosažení pocitu vody, která je chladná a vlhká, si představte, že plavete a potápíte se v potoce, řece, jezeře nebo v oceánu. Je možné rozšířit svou meditaci podle tohoto návodu, dokud se pocit vody nestane dostatečně silným. Od určitého bodu si začnete představovat sebe coby vodu obklopující vaše tělo. Vnímejte plavce či potápěče, jak se pohybují se ve vašem prostoru. A opět byste měli cítit chlad vody uvnitř vašeho těla, jakoby bylo prázdné.

V několika mých povídkách o mých setkáních s undinami zacházím do detailních popisů jejich specifických astrálních vlastností. Popisuji čtyři z nich, které jsou milující, vnímavé, citlivé, empatické, ozdravující a pečující. Každá z nich má také trochu odlišný způsob vyjadřování extáze a blaženosti v rámci vodního živlu. Tyto undiny jsou velmi okouzlující a vlastní mnoho magických tajemství vztahujících se k vodnímu živlu.

Dle mých zkušeností undiny rozšiřují své aury do vodních říší, které je obklopují. Když si přeji vytvořit atmosféru úžasného festivalu plného tance a zpěvu, je voda zmagnetizována, aby vyjádřila jejich pocity. Pokud chtějí vyjádřit hluboký stav jednoty a lásky, voda se opět stane nástrojem, který nese a zesiluje jejich záměr.

Náš úkol při zkoumání psychologie vody je učinit něco podobného. Když už dokážeme snadno vytvořit pocit studené vody v nitru i v našem okolí, pak si představíme, že tato vodní expanze nám pomáhá vyjádřit naše pocity. Voda přijímá, uvolňuje, proudí a cirkuluje energii. Podobně naše aura obklopuje a obnovuje život těch, se kterými jsme v kontaktu. Produkuje magický prostor, ve kterém se lidé mohou svobodně navzájem vnímat a cítit přijetí a lásku.

Stejně jako u ostatních živlů nyní spojíme energie mentální a astrální úrovně. Potřebujeme jasnou definici a odhodlání v mysli ke všemu, co voda představuje v nejvyšším smyslu. Jejimi vlastnostmi jsou láska, léčení, péče, vnímavost, přijetí, jasnost, klid, čistota atd. Potřebujeme naprosté a úplné přesvědčení, že existujeme uvnitř a jsme součástí magnetického vodního pole energie protékajícího skrze nás a obklopujícího stejně tak nás jako ostatní.

Obojí jak mentální tak astrální úroveň se svým rozdílným přístupem k vodě pak musí být spojeny přirozenou cestou. Část úspěchu v tomto úsilí přinese studium a úcta k druhým lidem, kteří vyjadřují pocity a ideály lásky v jejich osobnostech. A část naší práce také bude zahrnovat rozpoznání širokého pole pocitů a způsobů, ve kterých voda existuje ve světě a v přírodě. Znovu poznamenávám, že jsem dal k dispozici s pomocí básní a příběhů příklady jakými rusalky usilují o prohlubování mého porozumění prostředí a živlu vody, ve které žijí.

Konec konců jejich pole působnosti a rozsah jejich aktivit se shoduje s tím našim.

[b]Země[/b]

Pokud uvažujeme o ohni jako o vůli, o vzduchu jako o inteligenci a čistotě mysli, a o vodě jako o lásce, co potom přiřadíme živlu země? Jakým způsobem může země reprezentovat integraci a sílu vědomí?

Žulový balvan je neměnný. Udržuje si svůj tvar, svou formu a masu a jen velmi pomalu se mění. Drahokam je tvrdší a ještě odolnější a přesto jeho struktura dovoluje energii světla procházet skrz. Led je voda v pevném skupenství. Ač jsou její molekuly fixní, zabírají větší prostor a proto plave. Vzduch je ve vodě a voda je ve vulkanickém magmatu když vybuchuje. Když je teplo uvolněno, plovoucí láva se přemění na kámen.

Květiny rostou na bohatých živinách vulkanických ostrovů. Vytváří se ornice a pak lesy. Zemská pevnina poskytuje prostředí, kde se životu může dařit.

Vědomí integruje různé aspekty našeho Já. Je to vytrvalá a stabilní krajina, kde naše duše a duch plní své úkoly. Vědomí udává priority, rozpoznává hodnoty a používá své zdroje a čas k produktivním výsledkům. Mezi hodnotami, cíli, touhami a různými jednotlivinami však dochází ke konfliktům. Vědomí používá porozumění vzduchu, vůli ohně a vcítění vody k tomu, aby našlo praktické a uspokojivé řešení.

Hlavní pocity, se kterými máme u živlu země co do činění, jsou tíha a hustota. Představte si sebe trochu těžší. Jako strom jste připoutáni k zemi. Jako balvan jste pevní a snadno odoláte vnějším vlivům. Zvýšení vašeho vnímání tíhy a uzemnění je součástí umění Aikido a také Tai Chi Chuan.

Pro opravdový kus skály, je čas bezpředmětný. Pamatujete si minulost. Odoláváte celé věky. Dokonce i daleká budoucnost se zdá blízka jako na dosah ruky. Živel země tvoří silnější spojitost. Minulost, přítomnost a budoucnost tvoří kontinuum. Životní události se vyskytují podél časové osy. Nemusíte nikde spěchat. Prostě použijete přítomný okamžik způsobem, jak nejlépe dovedete.

Položím ruku na pět tisíc let starý stojící kámen. Na kamenných kruzích není nic příťažlivého. Zdají se být docela náhodně postavené. Tak jako vzpomínka při cestě na konci pastviny pro krávy jsou kruhy na Mull Islandu ve Skotsku. Ale myslím si, že všechny události lidské historie od Egyptských pyramid do současnosti se odkrývaly, zatímco zde ty kameny po celou dobu stály a čekaly.

Vědomí může vzít události našich životů a dát jim řád a smysl. Může říci: „Tento vztah a tato událost jsou pro mne důležité. Vždycky budou. Tyto ideály, pro které žiji, jsou tím, co dává mému životu smysl. Vidiš, uprostřed všech změn – nehod, selhání, všech špatných tahů – je soubor podstatných hodnot, které podporují a zkušeností, které respektují.“

Oheň je houževnatý, ale země uchovává. Voda nabízí lásku a podporu, sladkou něhu a potěšení. Země však vytváří a nabízí takové věci, které uspokojí naše nejhlubší touhy. Vzdušný element rád myslí a uvažuje. Živel země však ví ve svém srdci, že je živý a podílí se na takových záměrech, které přetrvávají po celé věky.

Země jde až k samé podstatě. Nenechává se rozptýlit naléhavostí a nenasytným hladem ohně a všemi záležitostmi spojenými s udržováním moci. Není tak snadno vyrušen okouzlením,

milostným vztahem a touhou po lásce. A i když také hledá a dosahuje vrcholů porozumění a osvícení, neutíká za uspokojením pryč do otažitosti či samoty.

Země zůstává soustředěná na konkrétní a praktické cesty, jakými můžeme zhmotnit naše ideály a pracovat efektivním způsobem s ohledem na naše důležité hodnoty. Zanechává za sebou dědictví. Nabízí základy, na kterých budoucí generace budou stavět. A pokud to zní příliš abstraktně, pak můžeme to samé aplikovat na naše vlastní životy. V každé fázi našeho života zachováváme integritu a plníme primární úkoly. Pak se můžeme posunout dál a uspět v tom, co přijde dále.

Celkově se jedná jen o stručný úvod do psychologie čtyř živlů. Nezmínil jsem se o extázi každého živlu. Existují také čtyři božské atributy vztahujících se k jednotlivým živlům – všudypřítomnosti, osvícení, všemohoucnost, všeobjímající láska a nesmrtelnost.

Již jsem někde upozorňoval na to, že dvanáct znamení zvířetníku také nabízí vhléd do čtyř živlů. Důležitým krokem v této oblasti bude přiřadit ke každému z dvanácti znamení jemu odpovídající živlový pocit. Pak může být tento bohatý soubor symbolů a interpretací včleněn do psychologie živlů. Abychom to mohli učinit, je třeba zvládnout šamanistický přístup k symbolům, které charakterizují znamení zvířetníku. [/blok]

[i]převzato s laskavým svolením autora <http://www.frabato.wz.cz>[/i]
Upraveno.